

ANCTORUM mé-ri-tis ín-cly-ta gáudi-a Pangá-
mus, só-ci-i, gé-staque fór-ti-a: Gliscens fert á-nimus
pró-me-re cánti-bus Victó-rum genus ópti-mum. 2. Hi sunt
quos fá-tu-e mundus abhórru-it: Hunc fructu vá-cu-um,
fló-ri-bus á-ri-dum, Contempsé-re tu-i nó-mi-nis ásseclae,
Je-su Rex bone caé-li-tum. 3. Hi pro te fú-ri-as atque
mi-nas tru-ces Calcá-runt hó-minum, saé-vaque vér-be-ra:
His cessit lá-ce-rans fór-ti-ter úngu-la, Nec carpsit penetrá-
li-a. 4. Caedúntur glá-di-is mo-re bi-dénti-um: Non mur-
mur ré-sonat, non quaerimó-ni-a: Sed corde impá-vi-do
mens bene cónsci-a Consérvat pa-ti-énti-am. 5. Quae
vox, quae pó-te-rit lingua re-té-xe-re, Quae tu Mar-tý-
ri-bus mú-ne-ra praepá-ras? Rubri nam flú-i-do sán-gui-
ne fúl-gi-dis Cingunt tém-po-ra láure-is. 6. Te summa
o Dé-i-tas, únaque póscimus, Ut culpas á-bi-gas, nó-
xi-a súb-tra-has: Des pa-cem fá-mu-lis, ut ti-bi gló-ri-am
Annó-rum in sé-ri-em ca-nant. A-men.